

Sygn. akt: IV Kz 729/13

POSTANOWIENIE

Dnia 2 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu w IV Wydziale Karnym- Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący: SSO Dorota Kropiewnicka (spr.)

Sędziowie: SSO Agata Regulska

SSO Alojzy Zawadzki

Protokolant: Aneta Malewska

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 2 grudnia 2013 r.

w sprawie **oskarżonych A. W. (1), B. W. oraz A. W. (2)**

zażalenia oskarżyciela prywatnego W. W. z dnia 19 lipca 2013 r.

na postanowienie Sądu Rejonowego dla Wrocławia- Śródmieścia

z dnia 5 lipca 2013 r., sygn. akt: V K 458/13

w przedmiocie obciążenia oskarżyciela prywatnego kosztami procesu

na podstawie art. 437 § 1 kpk

p o s t a n o w i ł:

I. zażalenia nie uwzględnić i zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy;

II. zasądzić od Skarbu Państwa (kasa Sądu Rejonowego dla Wrocławia- Śródmieścia) na rzecz adw. O. Ż. kwotę 516,60 zł (w tym VAT) tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej w postępowaniu odwoławczym;

III. zwolnić oskarżyciela prywatnego W. W. od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 5 lipca 2013 r. **Sąd Rejonowy dla Wrocławia- Śródmieścia** zasądził od oskarżyciela prywatnego W. W. na rzecz oskarżonej A. W. (1) kwotę 720 zł tytułem zwrotu kosztów związanych z ustanowieniem obrońcy, nie uwzględniając wniosku obrońcy w pozostałym zakresie.

Powyższe postanowienie zaskarżył **oskarżyciel prywatny**, który zarzucił Sądowi Rejonowemu, że w rozpoznawanej sprawie nie zachodziły żadne podstawy do obciążania go poniesionymi przez A. W. (1) kosztami procesu (kosztami obrony z wyboru), bowiem skarżący nigdy nie wniósł prywatnego aktu oskarżenia i jego intencją nie było wszczynanie prywatnoskargowego postępowania karnego.

Wskazując na powyższe, skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie oskarżyciela prywatnego było oczywiście bezzasadne. Ze sformułowanych przez W. W. pism procesowych w sposób jednoznaczny wynikało, że jego intencją było przeprowadzenie postępowania karnego oraz ukaranie wskazywanych przez niego oskarżonych.

Co prawda z pierwszego pisma w sprawie wynikało jeszcze, że oskarżyciel wyłącznie „rozważa wniesienie prywatnego oskarżenia o ukaranie sprawczyń popełnienia 6 przestępstw jak wyżej i wniesienia fałszywego oskarżenia przeciwko jemu przez A. W. (1)”, jednak już z kolejnego pisma procesowego wyraźnie wynikało, że W. W. „wnosi do Sądu prywatny wzajemny akt oskarżenia, oskarża A. W. (1), B. W. i A. W. (2) o wspólne popełnienie na jego szkodę następujących przestępstw: (...), wnosi o sprawiedliwe osądzenie oraz o zasądzenie stosownej kary zgodnie z kodeksem” (k. 4). Pismo to wpłynęło do sprawy prowadzonej pod sygn. akt V K 1419/12, w której W. W. występuje w charakterze oskarżonego, zaś A. W. (1) w charakterze oskarżycielki prywatnej. Podkreślić przy tym należy, że wnosząc do Sądu wskazane pismo W. W. uiszczył opłatę sądową od prywatnego aktu oskarżenia w wysokości 300 zł.

W tych okolicznościach nie sposób było bronić forsowanego przez skarżącego poglądu, że jego intencją nie było wszczęcie prywatnoskargowego postępowania karnego. Argumentacja taka pozostawała w oczywistej sprzeczności z treścią pisma procesowego sformułowanego przez samego oskarżyciela prywatnego. Wszak z pisma tego wynikała jednoznaczna wola ścigania opisanych przez W. W. czynów, a w konsekwencji prawidłowa była ocena Sądu Rejonowego o zakwalifikowaniu tego pisma jako prywatnego (wzajemnego) aktu oskarżenia.

W tym kontekście podkreślić należy, że wnosząc do Sądu prywatny akt oskarżenia W. W. powinien był liczyć się z obowiązkiem poniesienia ewentualnych kosztów procesu. Zgodnie z art. 632 pkt 1 kpk w razie uniewinnienia oskarżonego lub umorzenia postępowania koszty procesu ponosi w sprawach z oskarżenia prywatnego oskarżyciel prywatny, a w razie pojednania się stron oskarżyciel i oskarżony w zakresie przez siebie poniesionym, jeżeli strony w zawartej ugodzie nie uregulowały tego inaczej. Do kosztów procesu zalicza się zaś m.in. uzasadnione wydatki stron, w tym z tytułu ustanowienia w sprawie jednego obrońcy lub pełnomocnika (art. 616 § 1 pkt 2 kpk). Inicjując postępowanie karne oskarżyciel prywatny powinien był liczyć się z tym, że w razie wydania wyroku uniewinniającego, ewentualnie w przypadku umorzenia postępowania, zostanie on obciążony kosztami, w tym kosztami z tytułu ustanowienia przez oskarżoną obrońcy z wyboru.

W świetle przywołanych wyżej norm prawnych, rozstrzygnięcie Sądu I instancji o obciążeniu oskarżyciela prywatnego poniesionymi przez oskarżoną A. W. (1) kosztami obrony ustanowionej z wyboru było w pełni prawidłowe. Jednocześnie wysokość owych kosztów została obliczona zgodnie z właściwymi przepisami rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. Mając zaś na uwadze fakt, iż przyznana przez Sąd I instancji kwota pozostawała adekwatna do nakładu pracy obrońcy, Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do dokonywania jej modyfikacji.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy zażalenia oskarżyciela prywatnego nie uwzględnił.